

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Ndc/11/2018
Identifikačné číslo spisu:	8118204177
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8118204177.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ X. I., bývajúcej v T., 2/ P. I., bývajúceho v T., 3/ O. V. I. bývajúceho v T., 4/ U. I., bývajúcej v S., 5/ V. I., bývajúceho v S., všetkých zastúpených advokátskou kanceláriou URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Zámocké schody 2/A, proti žalovanému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 32C/18/2018, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 32C/18/2018 Okresnému súdu Bratislava I n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. V spore o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 32C/18/2018, podal žalovaný návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti a hospodárnosti Okresnému súdu Bratislava I. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný, ako aj právny zástupca žalobcov majú sídlo v Bratislave a do dnešného dňa neboli navrhnuté dôkazy, ktoré by museli byť vykonané v obvode Okresného súdu Prešov. Poukázal tiež na skutočnosť, že ustanovenie § 19 Civilného sporového poriadku upravuje iba alternatívnu miestnu príslušnosť, t.j. popri všeobecnom súde žalovaného je možné si zvoliť aj iný miestne príslušný súd (je tu upravená výnimka zo základného pravidla miestnej príslušnosti súdov).

2. Žalobcovia 1/ až 5/ s navrhovaným prikázaním veci nesúhlasili, a to najmä z dôvodu, že podľa ich názoru k prikázaniu veci je namieste pristúpiť iba v tých výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie veci iným, než doposiaľ príslušným súdom, znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci. Žalobcovia určili miestnu príslušnosť súdu riadne v zmysle zákonných ustanovení (na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel). Argument žalovaného, že žalovaný, ako aj právny zástupca žalobcov, majú sídlo v Bratislave, nepredstavuje charakter takých výnimočných skutočností, aby bolo možné návrhu na prikázanie sporu inému súdu bez ďalších dôvodných argumentov vyhovieť. Skutočnosť, od

ktorej odvodzujú svoj právny nárok na náhradu škody, nastala v Prešove, všetci piati žalobcovia majú trvalý pobyt, ako aj centrum záujmov, v Prešove, pričom je dôvodný predpoklad, že prípadní potencionálni svedkovia s ohľadom na uvedené skutočnosti budú mať rovnako tak trvalý pobyt, či centrum svojich záujmov v Prešove.

3. Podľa § 39 ods. 2 a 3 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Prešov) a súdu, ktorému sa má spor prikázať (Okresnému súdu Bratislava I). V tomto prípade je spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

4. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

5. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaným uvádzané skutočnosti nie sú bez ďalšieho dôvodom na uplatnenie výnimočného postupu spočívajúceho v prikázaní veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Nejde totiž o mimoriadne pomery, ktoré by odôvodňovali uplatnenie výnimky zo zásady všeobecnej príslušnosti súdu (v danom prípade osobitnej miestnej príslušnosti súdu). Len samotná skutočnosť, že žalovaný, ako aj právny zástupca žalobcov, majú sídlo v Bratislave, takýto dôvod nezakladá. Žalovaný svoj návrh na prikázanie veci inému súdu nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, ani neodôvodnil a len veľmi stručne sa obmedzil na uvedenie zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého zákonodarcu dáva možnosť strane sporu požiadať o prikázanie sporu inému súdu. Výnimočný charakter okolností, ktorý by dostatočným spôsobom odôvodňoval vhodnosť delegácie v návrhu žalovaného celkom zjavne absentuje. Navyše, žalobcovia s prikázaním sporu výslovne nesúhlasili.

6. Najvyšší súd dospel so zreteľom na uvedené k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP. Návrhu žalovaného preto nevyhovel.

7. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.